

det uimodsigelig højere Prisniveau i Gentofte. Vi for vort Vedkommende anslaaer denne Meromkostning til at andrage mindst 200 Kr. pr. Familie med samme beskedne Indtægt som foran nævnt. Det ligger i Sagens Natur, at disse Udgifter er progressivt stigende pr. Skatteyder med højere Indtægtsniveau. Endelig kommer den forøgede Husleje, som utvivlsomt vilde vise sig at virke mere i Gentoftes Disfavør end de i Bilaget angivne Tal for Merudgiften ved Beskatning af Selvejerhuse. Lægger man disse Tal til de Skatteudgifter, som fremgaar af Bilaget, vil man forstaa, at det er en enstemmig Anskuelse i Gentofte Kommune, at Udligningsforslaget er uretfærdigt over for vore Skatteydere og bestemt maa afvises.

Vi nævner disse Tal med alt muligt Forbehold og bemærker udtrykkeligt, at de er baseret paa et Skøn. Vi opfordrer imidlertid det ærede Udvalg til med de Midler, som staar til Lovgivningsmagtens Raadighed, at undersøge alle de særlige Forhold, der gør sig gældende for Gentofte Kommune, og den Indflydelse, disse bør faa for et eventuelt Udligningsforslag, herunder ogsaa Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig over for den Del af Kommunens Skatteydere, som ikke har nogen som helst Forbindelse med Hovedstaden: Arbejdere, Pensionister, handlende, Haandværkere og andre, som intet oppebærer fra København, men for hvem Hovedstadens Erhvervsliv i mange Tilfælde staar som en højst ubehagelig Konkurrent.

Saa længe en saadan Undersøgelse ikke er foretaget, maa Gentofte Kommunalbestyrelse for sit Vedkommende holde for, at det vil være urimeligt og uretfærdigt at gennemføre et Udligningsforslag som det foreliggende selv med de foran nævnte teknisk nødvendige Ændringer.

Gentofte, den 31. Marts 1936.

I Ærbødighed

P. Blichfeld.

Johan Heilesen.

Aage E. Jørgensen.

A. L. Østerberg.